

ret forberedt så maksimalt, som de burde, som argument for en sådan dramatisk nedskæring, mener vi er virkelig fejlagtigt, når behovene er så store.

Så har jeg været inde på regeringens defensive holdning, når det gælder et politiforlig. Her mener vi først og fremmest, der er brug for en styrkelse af det forebyggende arbejde, og dér håber jeg, at den defensive strategi, som ligger i papirerne, når vi så kommer til forhandlingsbordet, må blive afløst af en offensiv holdning. Jeg har indtryk af, at især Socialdemokratiet, forhåbentlig også Det Radikale Venstre, har set, at der altså er behov for en styrkelse af politiet, og vi vil også markant fremføre det under forhandlingerne.

På det socialpolitiske område er vi meget optaget af, at vi får gjort en ekstraordinær indsats for narkomaner og andre misbrugere, og her tror jeg, at vi bl.a. skal drøfte det, når vi skal fordele midlerne fra satspuljen. Også dér ønsker vi øget støtte til private initiativer. Vi ønsker også psykologhjælp til incestofre, der søger psykologhjælp senere end 6 måneder efter incesten. Så der er på dette område en række enkelte spørgsmål, som jeg tror naturligt vil blive behandlet primært under forhandlingerne om udmøntningen af satspuljen.

Vi vil gerne honorere regeringen for, at regeringen kom med forslag til en reklameafgift. Vi erkender, at det er svært at udmønte i praksis, men vi synes, at i en situation, hvor vi må have betalt af på vores store gæld, er det et rigtigt initiativ.

Lampen er begyndt at lyse; jeg kan kun nævne stikord her til sidst.

Vi vil gerne fremføre et ønske om, at vi får en mere differentieret grøn ejerafgift. Det tror vi er rigtigt miljøpolitisk initiativ.

Vi er kritiske over for regeringens besparelse, når det gælder den gratis fysioterapi. Besparelser på det område vil vi gerne have analyseret nærmere.

Til sidst vil jeg sige, at vi er kritiske over for de øgede udgifter på kulturområdet. Vi kan ikke se, at der er nogen som helst fornuft i, at Danmarks Radio med de udgifter, det medfører, skal flytte til Ørestaden, ligesom vi heller ikke kan se, at vi skal investere i Turbinehallerne. Her er et område, hvor regeringen efter vores opfattelse burde stå for en mere sparsom og også anlægge en mere regionalpolitisk betragtning, når det gælder udmøntningen på kulturområdet.

Vi deltager gerne i forhandlinger om årets finanslov, men vi har også en række ønsker, og der er ting, som må være anderledes i forhold til det, regeringen har lagt frem.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Da jeg skulle forudse, hvad pressemeddelelserne fra oppositionen ville indeholde, og hvad ordførerindlæggene fra de store oppositionspartier i dag havde som overskrift, skrev jeg ned for mig selv »uden ambition, uden perspektiv, for netop i de gode år skal man jo sørge for at konsolidere økonomien«. Ikke fordi jeg er enig i det med mangel på perspektiv og ambition, men fordi jeg har hørt det hvert eneste år, hver eneste gang de syv gange jeg har stået for fremsættelsen af finanslovsforslaget.

Jeg har også skrevet ned, at der nok var noget om en manglende vilje til at gøre op med de forældede strukturer og de alt for mange arbejdsdygtige mennesker uden for arbejdsmarkedet.

Jeg var lidt mindre forberedt på det »bagholdsangreb«, hr. Duetoft kom med, om, at det var en meget borgerlig finanslov. Jeg kan selvfølgelig godt ved nærmere eftertanke se hr. Duetofts interesse i at fremstille det sådan, og jeg har valgt at betragte det som udtryk for hr. Duetofts store velvilje til at medvirke til gennemførelsen af dette finanslovsforslag. Så sådan set tak for det.

Men jeg vil godt gøre nogle bemærkninger om, hvorfor jeg ikke mener, det her er uden perspektiv og ambition, men tværtimod indeholder en masse perspektiver og en masse ambitioner, og hvorfor det ikke er noget borgerligt finanslovsforslag.

Vi har igennem de sidste 6-7 år præsteret en enestående fremgang i beskæftigelse, i privat velstand, i offentlig velfærd, i en bedre fordeling af goderne, i en større miljøindsats og i en europæisk set enestående stærk konsolidering af de offentlige finanser.

Når man ændrer en virksomheds regnskabsresultat uden engangsvorbedringer med 68 mia. kr. over en 7-års-periode, så er det resultatet af en meget ambitiøs politik og et meget perspektivrigt resultat. Og hvad angår ambitionerne fremover, så er det, som jeg også sagde i min præsentation af finanslovsforslaget, en gedigen fremtidssikring af velfærdssamfundet ved at få gælden ned, ved at få arbejdsstyrken op og ved at have fuld kraft på fornyelsen af vores vel-